

imod seet sørgelige følger deraf; jeg skal kunne paavise ikke eet, men flere Exempler paa, at Børn ere komne til Stade paa denne Maade og maae lide hele deres Levetid derunder. Jeg kjender et Par Stykker, som have brækket deres Been ved Gymnastikunderviisningen. Som sagt, jeg troer, at Enhver, som kjender Forholdene paa Landet, vil indrømme, at det er en unaturlig Indretning, som Intet har at betyde. Den forvolder kun Tidsspilde for Almueunderviisningen, som jeg meget snarere skulde ønske blev udvidet noget istedetfor Gymnastikunderviisningen; den fører desuden til, at man mange Gange paadrager Børn Svagheder, om jeg saa maa sige, eller befordrer U sundhed hos Børnene, og endelig er det Hele ikke indrettet paa en saadan Maade, som det burde være, naar det skulde have Noget at betyde. Dette er, som sagt, min Opfattelse af Forholdet.

Monrad: Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand gif meget for vidt i sine Paastande, naar han sagde, at enhver fornuftig Mand maatte sige, at Gymnastikunderviisningen paa Landet aldeles ikke havde Noget at betyde, hvilket vel altsaa maatte gjælde, ikke alene med Hensyn til Landboernes Børn, men ogsaa med Hensyn til Børn af andre Folk, der boe paa Landet; jeg troer ogsaa, at hans Erfaringsfreds ikke strækker sig saa vidt, over det hele Land, at han støttet paa den virkelig kan ud sige noget Sligt. Jeg vil give ham fuldkommen Ret i, at der paa mange Steder af Landet har været en saadan Esterladenhed, en saadan Opsærtsighed, en saadan Ligegyldighed ved at efterkomme Hs. Majestæts Bud, at denne Underviisning i visse Egne kun har havt meget Lidt at betyde, men at den virkelig har Betydning paa mange Steder, hvor det, der nu i over 40 Aar har været paabudt ved kongelig Anordning, bliver efterfulgt, troer jeg, den ærede Rigsdagsmand vilde indrømme mig, hvis han kjender disse Steder. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at „de Herrer“ skulde lade være at give Love for hans Børns Underviisning, men det er der jo heller ikke Nogen, der falder paa; der er jo ikke Tale om at give nogen ny Lov for Gymnastikunder-

viisningen, og hvorledes kan man da sige, at vi skulde afholde os deraf. Det er forøvrigt ikke blot Landboernes Børn, hvem Gymnastikunderviisningen gives, men den gives til Børn af alle de forskjellige Samsundstklasser; de Børn, der gaae i de lærde Skoler, faae ogsaa Gymnastikunderviisning. Enhver Fader, der sætter sit Barn i Skole, maa vide, at det maa gien nemgaae de Underviisningsfag, der ere foreskrevne i Skolen, hvad enten han saa synes om dem eller ikke; Forældre kunne paa ingen Maade opstille det Forlangende, at et Underviisningsfag skal udgaae af Skolen, fordi de ikke synes derom. Det er Noget, som ikke paa nogen Maade gjøres gjældende i andre Skoler, og jeg synes virkelig, det er altfor fordringsfuldt, naar den ærede Rigsdagsmand mener, at det skulde finde Sted med Hensyn til Gymnastikunderviisningen. Jeg vil meget villig indrømme, at der staaer overordentlig meget tilbage at gøre, forinden at Lovgiverens Hensigt med Gymnastikunderviisningen virkelig opnaaes; jeg vil indrømme, at selve Lærernes Uddannelse i den Henseende lader meget tilbage at ønske, og at man bør arbejde paa at skaffe Lærerne en betydeligere og kraftigere Underviisning i denne Retning, end de nu paa flere Steder faae; jeg vil fremdeles indrømme, at der maaskee har været for stor Overbærenhed i Henseende til at paasee, at Lovens For skrifter med Hensyn til Gymnastikunderviisningen bleve efterkomne, men jo mere Friheden og Frihedssandsen udvikles, desto mere haaber jeg ogsaa, at der vil udbrede sig Ærbødighed for de bestaaende Love og Samvittighedsfuldhed i at efterkomme dem. Jeg opfatter Friheden saaledes, at jo mere Folket selv faaer Deelagtighed i den lovgivende Myndighed, desto mere maa det ogsaa indsee, at det er nødvendigt at efterkomme de bestaaende Love, og jeg tør derfor ogsaa vente, at man i Henseende til de Love, der bestaae med Hensyn til Gymnastikunderviisningen, vil vise en større Samvittighedsfuldhed, end man hidtil har vist. Naar Gymnastikunderviisningen blot drives nogenledes ordentlig, anseer jeg den i og for sig for en gavnlig og nyttig Dvælse, som jeg netop troer modvirker den eensidige legemlige Udvikling, der fremkommer ved det legemlige Arbejde, og der-